

TERMİNAL

“...Sen kendine kendin gibi bir tâze bahâr seç”

Saatin kaçıdır kokusu bulandığında aşkın,
aşkın inanca katıştığı yaş kaçıdır?
Kalmış mıdır parmaklarıma sığabildiğim
hayattan?
Günlerimdi, silgim üzerine imzalıydı aşk
ona sahte ve kavgasız diyor, öteki:
Yumruğunu sıkabildiğin hayat!..
Dinlemiyorum gerisini.

Pencere kenarına asılıdır
gece
yaşımın yanı başıma oturduğu saattedir
diken diken bahar
yüzümde eser
kıpraştırır gözlerini öteki
atılır parlak renklerin ardından düğüm.

Rüzgâr kirpiklerimi yaşartmazsa
artık senin dilinden
konuşmaya başlayabilirim
tenhada hissetmezsem arkamda birilerini
tanıdık topuklar kulağıma çalmasa
anmasa yaşımda kalan aşklar beni.

İçim! Vazgeç!
 Ben seni üç numaralı saçlarınla
 yırtık giysiler içerisinde buldum
 tırnaklarındaki et parçalarıyla
 parmak uçların göz bebeklerini delerken
 vazgeç!
 Gel dikenli yollarıma gir
 ve seç!
 Dilediğin güllerden birer ikişer diken seç:
 Akgül, Kırmızı Frenk, Rosa Rubiginosa
 kokusuna var bulutların
 ve topraktan geç.

Neyin nesiyim dediğindir
 delirdiğindir gökte mavi dalda tomurcuk gördüğün
 kara kapkara buz kütleleri devirdiğindir selim
 halim bir sapsızın elinde miskin olacak değil
 misk olacak boş kabzanın serinliğine
 henüz çıplak duvar
 arşta bir çift çivi
 belimde yalın kılıç
 ardında kalan kızıl yollar dedirdiğindir.

Hakan Temur